Lietas arhīva Nr. CA-1030-22/27
ECLI:LV:RAT:2022:0610.C30427620.26.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Rīgā 2022. gada 10. jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dace Kantsone,
tiesnese Ilze Ošiņa
tiesnesis Gvido Ungurs,

piedaloties maksātnespējīgās akciju sabiedrības "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa administratora Jāņa Ozoliņa pilnvarotajiem pārstāvjiem zvērinātam advokātam Mārtiņam Kvēpam un zvērinātam advokātam Agrim Repšam, /pers. E/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Ivaram Rudzikam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās akciju sabiedrības "/Nosaukums/" prasībā pret /pers. E/ par darījumu atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz preču zīmēm sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021. gada 23. decembra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Maksātnespējīgās akciju sabiedrības "/Nosaukums/" (turpmāk – prasītāja) maksātnespējas procesa administrators Jānis Ozoliņš 2020. gada 17. februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret /pers. E/ (turpmāk – atbildētājs) par darījumu atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz preču zīmēm, lūdzot tiesu atzīt nacionālo preču zīmju Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums A/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums B/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums C/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums D/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums E/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums F/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums G/"), Eiropas Savienības preču zīmju Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums H/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums I/"), starptautisko preču zīmju Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums J/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums K/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums L/") un Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums M/") atsavināšanu atbildētājam par spēkā neesošu ar to atsavināšanas brīdi un atjaunot prasītājas īpašuma tiesības uz minētajām preču zīmēm.

Prasība pamatota ar Civillikuma 927. un 1415. pantu, Maksātnespējas likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktu un šādiem apstākļiem.

[1.1] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2016. gada 17. oktobra lēmumu ierosināta akciju sabiedrības "/Nosaukums/" tiesiskās aizsardzības procesa lieta, un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedumu apstiprināts prasītājas tiesiskās aizsardzības procesa plāns, kas vēlāk grozīts divas reizes.

Prasītāja nepildīja tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu, tāpēc ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 5. novembra lēmumu tiesiskās aizsardzības process tika izbeigts, ierosinot juridiskas personas maksātnespējas procesa lietu, un 2019. gada 12. novembrī pasludināts prasītājas maksātnespējas process.

Atbildētājs šajā laikā bija prasītājas /amats/.

[1.2] Prasītājas aktīvos ietilpa preču zīmes, kas atsavinātas atbildētājam.

Prasītājas valde 2019. gada 28. augustā pieņēma lēmumu par prasītajai piederošo nacionālo preču zīmju Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums C/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums D/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums E/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums F/") un Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums G/") reģistrācijas tiesību nodošanu atbildētājam. 2019. gada 20. septembrī šāds lēmums pieņemts arī par preču zīmēm Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums A/") un Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums B/"). Izmaiņas preču zīmju reģistrā veiktas attiecīgi 2019. gada 5. septembrī un 5. novembrī.

Turklāt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja un Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas vestajos preču zīmju reģistros redzams, ka arī Eiropas Savienības preču zīmes Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums H/") un Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums I/"), kā arī starptautiskās preču zīmes Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums J/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums K/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums L/") un Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums M/") šobrīd ir pārreģistrētas uz atbildētāja vārda. Tātad ir noticis arī šo preču zīmju atsavināšanas darījums no prasītājas uz atbildētāju.

Visi preču zīmju atsavināšanas darījumi ar atbildētāju ir bezatlīdzības darījumi, un tie ir veikti četru mēnešu periodā pirms prasītājas maksātnespējas procesa uzsākšanas. Atbildētājs ir ieinteresētā persona Maksātnespējas likuma 72. panta izpratnē.

[1.3] Preču zīmes bija būtiski aktīvi prasītājas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, un prasītājas tiesiskās aizsardzības pasākumu plāns neparedzēja preču zīmju atsavināšanu, ne arī citādu preču zīmju nodošanu vai apgrūtināšanu.

Maksātnespējas likuma 49. panta pirmās daļas 1. un 3. punkts aizliedz tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanas laikā slēgt jebkādus darījumus vai veikt darbības, kas var pasliktināt parādnieka finansiālo stāvokli vai kaitēt kreditoru kopuma interesēm, kā arī dot galvojumus, dāvināt vai ziedot, piešķirt parādnieka valdes un padomes locekļiem prēmijas vai cita veida mantisku papildu atlīdzību. Nododot preču zīmes bez atlīdzības, ir aizskartas prasītājas un tās kreditoru kopuma intereses.

[1.4] Atbildētājs /datums/ Komercreģistrā ir reģistrējis jaunu sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums Z/", kuras darbības veids sakrīt ar prasītājas darbības veidu – /preču/ ražošana.

/datums/ atbildētājs ir pieteicis jaunas figurālas preču zīmes "/Nosaukums Z/" reģistrāciju Patentu valdes Preču zīmju reģistrā, kā arī reģistrējis vārdiskās un figurālas preču zīmes "/Nosaukums Z/" Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja vestajā preču zīmju reģistrā, kas vizuāli sakrīt ar citām "/Nosaukums A/" preču zīmēm.

Minētās darbības liecina par atbildētāja nodomu turpināt prasītājas komercdarbību zem jaunas juridiskās personas vārda, tādējādi atstājot prasītāju ar tās saistībām, bet bez aktīviem šo saistību segšanai. Pirmšķietami var izdarīt secinājumu, ka, izvairoties no kreditoru prasījumu, galvenokārt uzkrātā nodokļu parāda segšanas iespējami pilnīgākā apmērā, tiek veiktas darbības, lai veiktu uzņēmumu pāreju Komerclikuma 20. panta izpratnē, turpinot

identisku saimniecisko darbību kā jauna juridiska persona.

[1.5] Pirms prasības celšanas ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 14. janvāra lēmumu lietā Nr. 3-12/02211-20/14 prasība tika nodrošināta, apķīlājot Latvijas preču zīmes un Preču zīmju reģistrā ierakstot atsavināšanas aizliegumu.

Taču aizlieguma atzīme neliedz atbildētājam izmantot preču zīmes saimnieciskajā darbībā, kā arī reģistrēt jaunas, strīdus preču zīmēm līdzīgas preču zīmes. Prasītājai nav iespējams iebilst pret šādām darbībām, jo tā nav reģistrētais preču zīmju īpašnieks.

[1.6] Prasītājai un tās kreditoriem radīto zaudējumu apmērs sakarā ar atbildētāja noslēgtajiem bezatlīdzības darījumiem ir vairāki simti tūkstoši eiro.

Atbilstoši pēdējā auditētā 2017. gada finanšu pārskata datiem prasītājas koncesijas patentu, licenču un preču zīmju kopējā sākotnējā iegādes vērtība uz 2017. gada 31. decembri bija 1 305 939 EUR (bilances vērtība uz 2017. gada 31. decembri bija 5426 EUR). Tā kā šobrīd preču zīmes neatrodas prasītājas īpašumā, to tirgus vērtību nav iespējams noteikt, bet preču zīmes tiek izmantotas gandrīz visā prasītājas produkcijā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2020. gada 12. marta lēmumu prasības pieteikums pieņemts un ierosināta civillieta.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2020. gada 13. marta lēmumu daļēji apmierināts pieteikums par prasības nodrošināšanu, nosakot aizliegumu atbildētājam veikt darbības ar Latvijas preču zīmēm, tajā skaitā izmantot preču zīmes saimnieciskajā darbībā, nodot tās lietošanā citām personām, dzēst zīmju reģistrācijas attiecīgajos reģistros.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2021. gada 4. novembra lēmumu piemēroti papildu prasības nodrošināšanas līdzekļi un pagaidu aizsardzības līdzekļi, nosakot aizliegumu atbildētājam veikt darbības ar visām strīdus preču zīmēm (Latvijas, Eiropas Savienības un starptautiskajām), tajā skaitā izmantot tās saimnieciskajā vai citā darbībā, nodot tās lietošanā trešajām personām, atsavināt, ieķīlāt, citādi iekļaut privāttiesiskajā apgrozībā, vērsties ar pretenzijām un brīdinājumiem pret trešajām personām, kas izriet no īpašumtiesībām attiecībā uz minētajām preču zīmēm, realizēt izņēmuma tiesības saskaņā ar kurām preču zīmju īpašnieks var aizliegt citām personām saimnieciskajā apritē izmantot preču zīmēm līdzīgus vai identiskus apzīmējumus, kā arī dzēst minēto preču zīmju reģistrācijas attiecīgajos reģistros. Tāpat ar minēto lēmumu nolemts ierakstīt Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskā biroja Preču zīmju reģistrā aizlieguma atzīmi atsavināt jebkurā veidā, ieķīlāt, nodot lietošanā trešajām personām un citādā veidā apgrūtināt preču zīmes Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/, kā arī ierakstīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja Preču zīmju reģistrā aizlieguma atzīmi atsavināt jebkurā veidā, ieķīlāt, nodot lietošanā trešajām personām un citādā veidā apgrūtināt preču zīmes Nr./numurs/, Nr. /numurs/. Tāpat piemērots pagaidu aizsardzības līdzeklis, nosakot, ka līdz tiesas sprieduma civillietā Nr. C30427620 spēkā stāšanās brīdim maksātnespējīgai akciju sabiedrībai "/Nosaukums/" ir tiesības lietot visas strīdus preču zīmes.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021. gada 23. decembra spriedumu prasība apmierināta, spriedumā ietverot šādu pamatojumu.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2016. gada 17. oktobra lēmumu ierosināta prasītājas tiesiskās aizsardzības procesa lieta, un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedumu apstiprināts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns, nosakot tā īstenošanas termiņu – divi gadi no nolēmuma spēkā stāšanās brīža.

Tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns grozīts divas reizes, pagarinot tā īstenošanas termiņu līdz 2020. gada 16. martam.

Prasītāja nepildīja tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu, tāpēc ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 5. novembra lēmumu tiesiskās aizsardzības process tika izbeigts, ierosinot juridiskas personas maksātnespējas procesa lietu.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 12. novembra spriedumu lietā Nr. C68480519 pasludināts prasītājas juridiskas personas maksātnespējas process, ieceļot Jāni Ozoliņu par prasītājas maksātnespējas procesa administratoru *(lietas 1. sējuma 13.-15. lapa)*.

[3.2] Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktu administratoram ir pienākums celt tiesā prasību par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja tas noslēgts pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas vai četrus mēnešus pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi neatkarīgi no tā, vai persona, ar kuru vai kurai par labu darījums noslēgts, ir vai nav zinājusi par zaudējumu nodarīšanu kreditoriem.

Zaudējumi atbilstoši judikatūras atziņām ir jebkuras kaitīgās sekas, kas samazina parādnieka mantu vai palielina parādnieka saistības. Respektīvi, par zaudējumiem var būt gan reāls mantas samazinājums, gan pasīvu palielinājums, ja tie kavē kreditoru iespējas gūt apmierinājumu no parādnieka mantas *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 26. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-2017)*.

Savukārt attiecībā uz apstrīdamiem darījumiem juridiskās personas maksātnespējas procesā Augstākās tiesas 2013./2014.gada tiesu prakses apkopojumā "Tiesu prakse lietās par darījumu apstrīdēšanu un zaudējumu piedziņu no parādnieka pārstāvjiem maksātnespējas procesu ietvaros" ir norādīts, ka pastāv klasifikācija, saskaņā ar kuru par tipiskākajiem apstrīdamo darījumu veidiem tiek uzskatīti: 1) darījumi, kuru mērķis ir padarīt neiespējamu, kavēt vai novilcināt kreditoriem iespēju saņemt savu prasījumu apmierinājumu; 2) darījumi par pazeminātu vērtību; 3) darījumi ar kreditoriem, kuriem tiek dotas priekšrocības salīdzinājumā ar citiem. Atsevišķi darījumi var saturēt vairākus no šiem elementiem.

Darījumi, kuru mērķis ir padarīt neiespējamu, kavēt vai novilcināt kreditoru prasījumu apmierināšanu, ir saistīti ar aktīvu atsavināšanu, padarot tos nepieejamus kreditoru prasījumu apmierināšanai. Parasti tie rada zaudējumus nenodrošinātajiem kreditoriem, un tajos jāpierāda subjektīvais parādnieka nodoms. Parasti nav tiešu pierādījumu, bet gan netieši pierādījumi, kas norāda uz šādu darījumu tipiskiem elementiem (pazīmēm): darījums ir noticis ar tieši vai netieši saistītajām personām; nav pretizpildījuma vai tas ir neadekvāts; parādnieks jau ir bijis maksātnespējīgs darījuma brīdī vai kļuvis maksātnespējīgs pēc darījuma vai tā rezultātā; pēc tam, kad ir kļuvušas zināmas finansiālās problēmas vai saņemts kreditora brīdinājums par piedziņas darbībām, ir jau notikušas līdzīgas vai sērijveida darbības, lai atsavinātu aktīvus [..].

Nosakot, vai attiecīgais darījums ir radījis zaudējumus, ir jāņem vērā Maksātnespējas likuma mērķis - aizsargāt kreditoru kopuma intereses. Darījums atzīstams par spēkā neesošu, ja tiek konstatēts, ka parādnieka iespējas saglabāt maksātspēju, turpinot normālu saimniecisko darbību, vai kreditoru iespējas gūt apmierinājumu no parādnieka mantas būtu lielākas, ja attiecīgais darījums nebūtu noslēgts un neiestātos no tā izrietošās tiesiskās sekas – mantas aktīvu masas samazinājums vai kopējo saistību palielinājums.

[3.3] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka strīdus preču zīmes kopš to reģistrēšanas brīža ir piederējušas akciju sabiedrībai "/Nosaukums/" un tikušas izmantotas tās saražoto preču apzīmēšanai.

Preču zīme Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums C/") reģistrēta Preču zīmju reģistrā uz akciju sabiedrības "/Nosaukums/" vārda /datums/, preču zīme Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums D/") - /datums/, preču zīmes Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums A/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums E/") un Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums F/") - /datums/, preču zīme Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums G/") - /datums/, bet preču zīme Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums B/") - /datums/. Arī Eiropas Savienības preču zīmes Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums H/") un Nr. /numurs/(vārdiskā "/Nosaukums I/") un starptautiskās preču zīmes Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums J/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums K/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums L/") un Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums M/") kopš to reģistrēšanas brīža bija reģistrētas uz prasītāja – akciju sabiedrības "/Nosaukums/" – vārda.

Atbilstoši akciju sabiedrības "/Nosaukums/" 2017. gada pārskatam preču zīmju vērtība 2017. gada 31. decembrī bija 1 305 939 EUR *(lietas 1. sējuma 105. lapa)*.

[3.4] Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 49. panta pirmās daļas 1. un 3. punktu tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanas laikā parādniekam ir

aizliegts slēgt jebkādus darījumus vai veikt darbības, kas var pasliktināt viņa finansiālo stāvokli vai kaitēt kreditoru kopuma interesēm, kā arī dāvināt vai piešķirt parādnieka valdes un padomes locekļiem prēmijas vai cita veida mantisku papildu atlīdzību.

Savukārt Maksātnespējas likuma 96. panta otrā daļa noteic, ja darījums, ar kuru nodarīti zaudējumi parādniekam, ir noslēgts ar ieinteresētajām personām attiecībā pret parādnieku vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu, ja tās nepierāda pretējo.

Akciju sabiedrības "/Nosaukums/" tiesiskās aizsardzības procesa pasākuma plānā un tā grozījumos redzams, ka plāns neparedzēja prasītājas preču zīmju atsavināšanu, to nodošanu vai apgrūtināšanu *(lietas 1. sējuma 29.-47. lapa).*

Vienlaikus izraksts no akciju sabiedrības "/Nosaukums/" /datums/valdes sēdes protokola Nr. 8 apstiprina, ka 2019. gada 28. augustā prasītājas valde, kuras /amats/ bija /pers. E/, pieņēma lēmumu, ar kuru apstiprināja prasītājas preču zīmju reģistrācijas Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ tiesību nodošanu atbildētājam *(lietas 1. sējuma 48. lapa).* 2019. gada 9. septembrī veiktas attiecīgas izmaiņas Preču zīmju reģistrā *(lietas 1. sējuma 51.-56. lapa).*

Tāpat lietas materiāli apstiprina, ka, pamatojoties uz 2019. gada 20. septembra akciju sabiedrības "/Nosaukums/" valdes lēmumu par preču zīmju Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ reģistrācijas tiesību nodošanu /pers. E/, uz kuru iekļauta atsauce 2019. gada 20. septembra pilnvarā /pers. M/ *(lietas 1. sējuma 50. lapa),* 2019. gada 5. novembrī veiktas izmaiņas Preču zīmju reģistrā, reģistrējot atbildētāju kā minēto preču zīmju jauno īpašnieku *(lietas 1. sējuma 70.-71. lapa).*

Lietas materiāli arī apstiprina, ka akciju sabiedrības "/Nosaukums/" Eiropas Savienības preču zīmes Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ un starptautiskās preču zīmes Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/, ir atsavinātas un reģistrētas uz atbildētāja vārda. Eiropas Savienības preču zīmju īpašnieka maiņa notikusi 2019. gada 30. oktobrī, bet Starptautisko preču zīmju īpašnieka maiņa ir notikusi 2019. gada 17. oktobrī *(lietas 1. sējuma 143.-153. lapa).*

Minētie preču zīmju atsavināšanas darījumi ir notikuši mazāk kā četru mēnešu periodā pirms prasītājas AS "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa pasludināšanas. Minētie darījumi ir bezatlīdzības, un pierādījumi par pretējo tiesai nav iesniegti.

Atbildētājs/pers. E/ līdz prasītājas maksātnespējas procesa pasludināšanai bija tās /amats/, ko apstiprina lietas materiāliem pievienotā izdruka no Lursoft datu bāzes *(lietas 1. sējuma 17.-28. lapa).*

Tiesa atzinusi, ka atbildētājs minēto bezatlīdzības darījumu rezultātā ieguvis savā īpašumā vērtīgus prasītājas aktīvus, ar šādu rīcību būtiski aizskarot prasītājas un prasītājas kreditoru kopuma intereses, jo tikusi kavēta kreditoru iespēja gūt apmierinājumu no parādnieka mantas.

[3.5.] Atbildētāja iebildumus pret prasību tiesa atzinusi par nepamatotiem.

[3.5.1] Pirmās instances tiesas sēdē izvirzīto argumentu, ka preču zīmju nodošana atbildētājam ir atjaunojusi "vēsturisko stāvokli", tiesa atzinusi par nepamatotu, jo atjaunot var tikai tādu tiesisko stāvokli, kāds iepriekš ir pastāvējis. Konkrētajā gadījumā strīdus preču zīmes iepriekš ir bijušas reģistrētas tikai uz akciju sabiedrības "/Nosaukums/" vārda.

[3.5.2.] Nav pierādījumu atbildētāja apgalvojumam, ka atbildētājs ar autoru kolektīvu bija nodevuši preču zīmes prasītājam izmantošanai ražošanas procesā, tāpat nav pierādījumu, ka atbildētājs personīgi bijis preču zīmju autors un ka tas varētu radīt viņam īpašuma tiesības uz preču zīmēm.

Preču zīme ir apzīmējums, kuru lieto, lai kādas personas preces vai pakalpojumus atšķirtu no citu personu precēm vai pakalpojumiem (Preču zīmju likuma 1. panta 8. punkts), līdz ar to uzņēmuma darbinieku intelektuāls ieguldījums uzņēmuma ražošanas procesā nevar radīt tiesības uz šī uzņēmuma preču zīmēm.

[3.5.3.] Nav pamatots viedoklis, ka strīda izšķiršanai nebūtu piemērojamas Maksātnespējas likuma normas. Tieši pretēji, prasību cēlis maksātnespējīgās sabiedrības administrators, un Maksātnespējas likuma 96. pants viņam šādas tiesības paredz. Nav pamata strīda izšķiršanā piemērot Preču zīmju likuma normas, jo starp pusēm nav strīda par tiesisko aizsardzību tiesībām uz preču zīmi Preču zīmju likuma 2. panta izpratnē.

[3.5.4.] Nav pamatots apgalvojums, ka prasītājas administrators būtu nodevis prasījuma tiesības pret atbildētāju SIA "/Nosaukums V/". Šāda norāde gan ir iekļauta administratora 2020. gada 28. oktobra paziņojumā tiesai par pilnvaru atsaukšanu pārstāvībai civillietā *(lietas 2. sējuma 8. lapa)*, taču pierādījumi prasījuma tiesību nodošanai nav iesniegti. Savukārt prasītājas maksātnespējas procesa administrators 2021. gada 9. novembrī un 2020. gada 27. oktobrī izdevis pilnvaras prasītājas pārstāvībai tiesā zvērinātiem advokātiem Mārtiņam Kvēpam un Agrim Repšam.

[3.5.5] Nav pamatots pirmās instances tiesas sēdē paustais arguments, ka darījumi ar preču zīmēm veikti, izmantojot tiesības uz pretdarbību Autortiesību likuma 14. panta pirmās daļas 6. punkta izpratnē.

Autortiesību likuma 14. panta pirmās daļas 6. punkts noteic, ka darba autoram ir neatsavināmas autora personiskās tiesības uz pretdarbību (arī uz vienpusēju atkāpšanos no līguma, neatlīdzinot zaudējumus) jebkurai sava darba izkropļošanai, sagrozīšanai vai citādai pārveidošanai, kā arī tādai autora tiesību aizskaršanai, kas var kaitēt autora godam vai cieņai.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par to, ka viņš ir strīdus preču zīmju autors, kā arī nav norādījis, kādā veidā no prasītāja puses būtu izpaudies Autortiesību likuma 14. panta pirmās daļas 6. punktā ietvertais autora personisko tiesību pārkāpums.

[3.6] Atbilstoši Civillikuma 1415. pantam neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

Lietas izskatīšanas gaitā ir konstatēts, ka atbildētājs, būdams akciju sabiedrības "/Nosaukums/" /amats/, laikā, kad sabiedrībai bija pasludināts tiesiskās aizsardzības process un tika īstenots tiesiskās aizsardzības procesa plāns, kurā nebija paredzēta prasītājai piederošo preču zīmju atsavināšana, bez tiesiska pamata ir pieņēmis lēmumu par sabiedrībai piederošo strīdus preču zīmju bezatlīdzības nodošanu atbildētājam un reģistrējis preču zīmes uz sava vārda. Pirmās instances tiesa atzinusi šādu atbildētāja rīcību par negodprātīgu Civillikuma 1. panta izpratnē, kā arī atzinusi, ka šo darījumu rezultātā ir tikuši nodarīti būtiski zaudējumi kreditoriem.

Atbildētajam nebija tiesiska pamata akciju sabiedrības "/Nosaukums/" tiesiskās aizsardzības procesa laikā un mazāk kā četrus mēnešus līdz sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanai slēgt bezatlīdzības darījumus, kuru rezultātā prasības pieteikumā norādītās prasītājai piederošās preču zīmes nodotas atbildētājam. Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa atzinusi, ka administratora celtā prasība ir apmierināma, atzīstot darījumus par strīdus preču zīmju atsavināšanu par spēkā neesošiem ar to atsavināšanas brīdi, un atjaunojot prasītājas īpašuma tiesības uz šīm preču zīmēm.

[3.7] Tiesa norādījusi, ka prasītājas administrators, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu, ceļot prasību tiesā ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Tādējādi piemērojama Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa, un tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Prasība celta par darījumu apstrīdēšanu, un atbilstoši Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 11. punktam prasības summa šādā prasībā ir apstrīdētā darījuma summa.

Lai gan strīdus preču zīmes atbildētājam tika nodotas bez atlīdzības, tomēr darījumu rezultātā atbildētājs ieguva vērtīgus aktīvus – preču zīmes, kuru vērtība atbilstoši 2017. gada bilancei ir bijusi 1 305 939 EUR, un pierādījumu par kādu citu vērtību lietā nav. Tiesa minēto summu atzinusi par apstrīdēto darījumu summu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas "f" apakšpunktu, tiesa atzinusi, ka atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts

nodeva 12 282,02 EUR, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā 15,36 EUR *(lietas 1. sējuma 1. lapa).*

[4] Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā. Apelācijas sūdzībā sprieduma nepareizībai norādīti šādi argumenti.

[4.1] 2020. gada 28. oktobrī prasītājas administrators iesniedzis lietā paziņojumu, kurā norādīts, ka akciju sabiedrības "/Nosaukums/" lietu kopība, tai skaitā prasījuma tiesības pret atbildētāju, pārgājušas jaunajam īpašniekam SIA "/Nosaukums V/" *(lietas 2. sējuma 8. lapa).* Arī prasītājas pārstāvja 2021. gada 3. novembra pieteikumā ir ietverta norāde par prasītājas mantas pārdošanu. Tādējādi prasītājai prasījuma tiesību vairs nav.

Turklāt Maksātnespējas likuma 96. panta pirmās daļas 1. punktā paredzētās prasījuma tiesības piemīt vienīgi maksātnespējīgās sabiedrības administratoram, un tās nevar nodot trešajai personai. Šobrīd prasītāju lietā pārstāv zvērināti advokāti Mārtiņš Kvēps un Agris Repšs, kas pārstāv arī SIA "/Nosaukums O/", kura izmanto strīdus preču zīmes. Abu sabiedrību - SIA "/Nosaukums V/" un SIA "/Nosaukums O/" patiesais labuma guvējs ir /pers. T/, kura interesēs notiek šī tiesvedība.

[4.2] Preču zīmes atbildētāja rīcībā nonāca nevis uz darījuma pamata, bet gan, atbildētājam kā preču zīmju autoram izmantojot Autortiesību likuma 14. panta pirmās daļas 6. punktā paredzētās intelektuālā īpašuma aizsardzības tiesības. /pers. E/ ir preču zīmju grafiskā izpildījuma autors. Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka autora tiesības būtu nodotas akciju sabiedrībai "/Nosaukums/".

Pirmās instances tiesa atteicās pieņemt pretprasību lietā, kurā atbildētājs lūdza atzīt, ka preču zīmju nodošana notikusi, izmantojot tiesības uz pretdarbību.

[4.3] Tiesa pieļāvusi kļūdu, spriedumā norādot, ka preču zīmju vērtība 2017. gada 31. decembrī bija 1 305 939 EUR. Akciju sabiedrības "/Nosaukums/" 2017. gada pārskata pielikumā pozīcijai "Koncesijas patenti, licences, preču zīmes" ir norādīta bilances vērtība 5426 EUR. Līdz ar to aprēķināta nesamērīgi augsta valsts nodeva.

[5] Prasītāja paskaidrojumos par prasību norāda, ka uzskata apelācijas sūdzību par nepamatotu.

[5.1] Apelācijas sūdzības arguments par prasījuma tiesību neesību nav pamatots, jo nav noslēgti cesijas līgumi par prasījuma tiesību pāreju un prasītāja nav atteikusies no savām prasījuma tiesībām šajā civillietā.

Prasītāja saistībā ar strīdus preču zīmēm ir noslēgusi cerību pirkuma līgumu ar nosacījumu, ka preču zīmes pāries pircēja īpašumā pēc prasītājai pozitīva civillietas iznākuma. Ja, izskatot šo civillietu pēc būtības, prasība tiks apmierināta, tad īpašuma tiesības uz preču zīmēm tiks atjaunotas tieši prasītājai, nevis kādai citai personai.

[5.2] Apgalvojums, ka atbildētājs esot ieguvis īpašuma tiesības uz strīdus preču zīmēm, pamatojoties uz Autortiesību likumā paredzētajām "tiesībām uz pretdarbību", ir nepamatots. Šāda juridiska konstrukcija vispār nav iespējama, jo lietā ir strīds par īpašumtiesībām uz preču zīmēm, nevis par autortiesībām. Turklāt atbildētājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu par atbildētāja autortiesībām.

Atbildētāja apgalvojumi nesakrīt ar realitāti, jo tolaik, kad kosmētikas rūpnīcā "/Nosaukums/" sāka strādāt atbildētājs, tās nosaukums – firmas zīme jau bija "/Nosaukums/", tātad atbildētājs nav bijis pat klāt pie šī nosaukuma izveides.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību un neatzina prasību, kā arī lūdza izbeigt tiesvedību lietā, norādot, ka prasītājai nav prasījuma tiesību.

Prasītājas pārstāvji tiesas sēdē uzturēja prasību un neatzina apelācijas sūdzību.

**Motīvu daļa**

[7] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pušu argumentus un lietā esošos rakstveida pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, un prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi, savukārt lūgums par tiesvedības izbeigšanu nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Atbildētājs pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, tādējādi prasība apelācijas instances tiesā izskatāma pēc būtības pilnā apjomā.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430. panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti turpmāk minētie pirmās instances tiesas konstatētie fakti, kurus Civillietu tiesas kolēģija nepārbauda.

[9.1] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2016. gada 17. oktobra lēmumu ierosināta akciju sabiedrības "/Nosaukums/" tiesiskās aizsardzības procesa lieta, un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedumu apstiprināts tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāns, nosakot divu gadu īstenošanas termiņu, bet pēc tam to pagarinot līdz 2020. gada 16. martam.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 5. novembra lēmumu tiesiskās aizsardzības process izbeigts, ierosinot juridiskas personas maksātnespējas procesa lietu, jo prasītāja nepildīja tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānu.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 12. novembra spriedumu lietā Nr. C68480519 pasludināts akciju sabiedrības "/Nosaukums/" juridiskas personas maksātnespējas process, ieceļot Jāni Ozoliņu par prasītājas maksātnespējas procesa administratoru.

[9.2] Visas preču zīmes, par kurām celta prasība, līdz to atsavināšanai atbildētājam bija reģistrētas akciju sabiedrībai "/Nosaukums/" (skat. šī sprieduma 3.3. punktu). Prasītāja tās izmantoja saimnieciskajā darbībā akciju sabiedrības "/Nosaukums/" saražoto preču apzīmēšanai.

[9.3] Akciju sabiedrības "/Nosaukums/" tiesiskās aizsardzības procesa pasākums un tā grozījumi neparedzēja prasītājas preču zīmju atsavināšanu, to nodošanu vai apgrūtināšanu.

[9.4] 2019. gada 28. augustā akciju sabiedrības "/Nosaukums/" valde pieņēma lēmumu, ar kuru apstiprināja prasītājas preču zīmju Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ reģistrācijas tiesību nodošanu /pers. E/. 2019. gada 9. septembrī Preču zīmju reģistrā izdarīti ieraksti par atbildētāja īpašumtiesībām uz preču zīmēm.

2019. gada 20. septembrī prasītājas valde pieņēma lēmumu par preču zīmju Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ reģistrācijas tiesību nodošanu /pers. E/. 2019. gada 5. novembrī Preču zīmju reģistrā izdarīti ieraksti par atbildētāja īpašumtiesībām uz preču zīmēm.

Arī Eiropas Savienības preču zīmes Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ un starptautiskās preču zīmes Nr. /numurs/, Nr. /numurs/, Nr. /numurs/ un Nr. /numurs/ ir pārreģistrētas uz atbildētāja vārda. Starptautisko preču zīmju īpašnieka maiņa ir notikusi 2019. gada 17. oktobrī, bet Eiropas Savienības preču zīmju īpašnieka maiņa notikusi 2019. gada 30. oktobrī.

Visu preču zīmju nodošana atbildētājam notikusi bez atlīdzības.

[9.5] Atbildētājs/pers. E/ līdz akciju sabiedrības "/Nosaukums/" maksātnespējas procesa pasludināšanai bija tās /amats/

[10] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietas faktiskos apstākļus un iesniegtos pierādījumus ir novērtējusi vispusīgi, objektīvi un juridiski pareizi, izņemot daļā par preču zīmju vērtības norādīšanu un valsts nodevas apmēru. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 432. panta piektās daļas noteikumiem Civillietu tiesas kolēģija

pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, to neatkārtojot.

[11] Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments par tiesvedības izbeigšanu lietā prasījuma tiesību neesības dēļ, kuru tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis atkārtoti pieteica kā atsevišķu lūgumu.

Lietas materiālos atrodas prasītājas administratora 2020. gada 28. oktobra paziņojums Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai, ar kuru administrators atsauc pilnvaras zvērinātu advokātu biroja KPMG advokātiem sakarā ar prasītājas lietu kopības, tai skaitā prasījuma tiesību pret atbildētāju, pāreju jaunam īpašniekam SIA "/Nosaukums V/", kuri nodrošinās jaunus prasītāja pārstāvjus civillietā *(lietas 2. sējuma 8. lapa)*.

Tāpat lietas materiālos atrodas arī informācija, kas liecina par prasītājas kustamās mantas tālāku nodošanu SIA "/Nosaukums O/" *(SIA /Nosaukums O/"2021. gada 3. septembra iesniegums Patentu valdei, lietas 2. sējuma 225.-229. lapa).*

No prasītāja pārstāvja rakstveida paskaidrojumiem un paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka prasītājas manta ir nodota citai personai, vienojoties, ka prasītājas administrators turpinās lietas vešanu izskatāmajā civillietā un ka lietas iznākums neietekmēs samaksas apmēru par atsavinātajiem aktīviem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka šie apstākļi neietekmē lietas izskatīšanu, un prasītājas darījumi ar trešajām personām nevar būt par pamatu tiesvedības izbeigšanai šajā lietā, ne arī secinājumam par prasītājas prasījuma tiesību zaudēšanu.

Pat ja prasītāja būtu cedējusi prasījuma tiesības šajā lietā citai personai, atbilstoši Civillikuma 1804. pantam agrākais kreditors, neraugoties uz cesiju, vēl joprojām skaitās par tādu līdz tam laikam, kamēr cesionārs nav dabūjis apmierinājumu no parādnieka, vai nav cēlis pret to prasību, vai vismaz nav tam pienācīgā kārtā par cesiju paziņojis. Līdz tam pašam laikam var arī parādu samaksāt cedentam, kā arī noslēgt ar viņu izlīgumu, un tāpat viņam paliek arī prasības tiesība.

Tiesību doktrīnā, komentējot minēto pantu, norādīts, ka ne cedentam, ne cesionāram nav pienākuma ziņot parādniekam par cesiju. Ja abi norunājuši pagaidām klusēt par notikušo cesiju un ja pēc abu cesijas līguma pušu savstarpējās norunas prasība tiek celta cedenta vārdā, tad par šādas prasības nepareizību nevar būt ne runas *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.), autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, Rīga: Mans īpašums, 2000, 302. lpp).*

Aplūkojamā gadījumā nav šaubu, ka neviena cita persona kā cesionārs nav vērsies pret parādnieku (t.i., atbildētāju) ar prasību vai kādu pretenziju, un nav pat arī paziņojusi parādniekam par cesiju, līdz ar to saskaņā ar minēto normu agrākajam kreditoram (prasītājai) paliek prasības tiesība.

Ievērojot minēto, lūgums par tiesvedības izbeigšanu tā iemesla dēļ, ka prasītājai nebūtu prasības tiesības (Civilprocesa likuma 223. panta 2. punkts), nav pamatots un ir noraidāms.

[12] Nav pamatots arī apelācijas sūdzības arguments, ka atbildētājs preču zīmes ir atsavinājis autora pretdarbības ietvaros.

No apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētājs uzskata sevi par strīdus preču zīmju grafiskā izpildījuma autoru, taču izskatāmajā lietā strīds ir par preču zīmju (kas tiesiskā režīma ziņā ir piešķirāmas kustamai mantai) atsavināšanas darījumu apstrīdēšanu, bet nevis par autortiesību pārkāpumu.

Atbildētājs atsaucies uz Autortiesību likuma 14. panta pirmās daļas 6. punktu, kas noteic, ka darba autoram ir neatsavināmas autora personiskās tiesības pretdarbību (arī uz vienpusēju atkāpšanos no līguma, neatlīdzinot zaudējumus) jebkurai sava darba izkropļošanai, sagrozīšanai vai citādai pārveidošanai, kā arī tādai autora tiesību aizskaršanai, kas var kaitēt autora godam vai cieņai.

Atbildētājs citējis arī citas Autortiesību likuma normas, taču nav norādījis konkrētus faktus, kā tikušas pārkāptas atbildētāja tiesības uz viņa radošās darbības rezultātā radīto darbu, un uz kuru tieši darbu.

Autortiesību aizsardzība, tāpat kā jebkuru personas subjektīvo tiesību aizsardzība, ir īstenojama ar tiesiskiem līdzekļiem, par kādiem nav atzīstama sabiedrības aktīvu bezatlīdzības atsavināšana tiesiskās aizsardzības procesa laikā, kad to tieši aizliedz Maksātnespējas likuma 49. pants. Šī panta pirmā daļa noteic, ka tiesiskās aizsardzības procesa īstenošanas laikā parādniekam ir aizliegts slēgt jebkādus darījumus vai veikt darbības, kas var pasliktināt viņa finansiālo stāvokli vai kaitēt kreditoru kopuma interesēm; dot galvojumus, dāvināt vai ziedot, piešķirt parādnieka valdes un padomes locekļiem prēmijas vai cita veida mantisku papildu atlīdzību.

Strīdus preču zīmes bija reģistrētas prasītājai un ietilpa prasītājas mantā, tādējādi, ja atbildētājam bija vai ir kādas pretenzijas uz šīm preču zīmēm vai saistībā ar tām, tad atbildējs varēja vērsties pie prasītājas, vēlāk pie tās administratora vai arī celt prasību tiesā un lūgt piemērot likumā paredzētos tiesību aizsardzības līdzekļus. Taču atbildētājs, būdams prasītājas /amats/ un ieinteresētā persona Maksātnespējas likuma 72. panta izpratnē, pārreģistrēja sev prasītājas īpašumu, nemaksājot nekādu atlīdzību, tādējādi samazinot prasītājas mantu, no kuras iespējams apmierināt kreditoru prasījumus.

Saskaņā ar prasītājas 2020. gada 18. maija kreditoru prasījumu reģistru prasītājai ir 379 kreditori, tostarp Valsts ieņēmumu dienests ar atzīto kreditora prasījumu vairāk kā 9 miljonu eiro apmērā *(lietas 1. sējuma 217.-224. lapa).*

Preču zīmju bezatlīdzības atsavināšanas darījumi ir notikuši mazāk kā četru mēnešu periodā pirms prasītājas maksātnespējas procesa pasludināšanas, tātad saskaņā ar Maksātnespējas likuma 96. pantu administratora pienākums bija celt prasību tiesā par šo darījumu apstrīdēšanu. Darījumi ir noslēgti ar saistīto personu un bez pretizpildījuma laikā, kad prasītājai pastāvēja finansiālas grūtības, kuru dēļ bija tai bija piemērots tiesiskās aizsardzības process, un darījumi noslēgti, pārkāpjot Maksātnespējas likuma 49. pantā noteikto aizliegumu. Ievērojot minēto, šie darījumi saskaņā ar Civillikuma 1415. pantu ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo ir noslēgti pretēji likumam, kā to pamatoti atzinusi pirmās instances tiesa. Atzīstot atsavināšanu par spēkā neesošu, prasītājai ir atjaunojamas īpašuma tiesības uz strīdus preču zīmēm.

[13] Judikatūrā atzīts, ka, ņemot vērā maksātnespējas procesa mērķi un principus, tostarp - maksimāli apmierināt kreditoru prasījumus, par zaudējumiem uzskatāmas jebkuras kaitīgās sekas, kas samazina parādnieka mantu vai palielina parādnieka saistības. Respektīvi, par zaudējumiem var būt gan reāls mantas samazinājums, gan pasīvu palielinājums, ja tie kavē kreditoru iespējas gūt apmierinājumu no parādnieka mantas *(skat. Augstākās tiesas 2017. gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-20/2017).*

Lietā nav strīda, ka atsavinātajām preču zīmēm piemīt mantiska vērtība, turklāt apelācijas kārtībā nav apstrīdēts pirmās instances tiesā konstatētais fakts, ka preču zīmes tika izmantotas prasītājas saimnieciskajā darbībā. Tādējādi nav šaubu, ka to bezatlīdzības atsavināšana samazināja prasītājas mantu un pasliktināja kreditoru iespējas gūt apmierinājumu no parādnieka mantas.

Gan prasītāja, gan atbildētājs, raksturojot strīdus preču zīmju vērtību, izmantojuši akciju sabiedrības "/Nosaukums/" 2017. gada finanšu pārskata *(lietas 1. sējuma 60.-111. lapa)* datus, un citus novērtējumus nav iesnieguši. Šajā pārskatā minētos datus izmantojusi arī pirmās instances tiesa, pret ko puses apelācijas kārtībā nav iebildušas. Līdz ar to, ievērojot sacīkstes un dispozitivitātes principu, kā arī lietas izskatīšanas robežas apelācijas instancē, tiesas kolēģija izvērtēs tikai apelācijas sūdzībā minētos iebildumus par minēto.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu apelācijas sūdzībā norādīto, ka pārskata bilances aktīvos pozīcija "Koncesijas, patenti, licences, preču zīmes un tamlīdzīgas tiesības" pārskata gada beigās 2017. gada 31. decembrī ir 5426 EUR *(lietas 1. sējuma 91. lapa),* un pirmās instances tiesa nepareizi norādījusi 1 305 939 EUR. Pārskata pielikumā norādīts, ka pozīcijas "Koncesijas, patenti, licences, preču zīmes" sākotnējā vērtība 2017. gada 31. decembrī ir 1 305 939 EUR, uzkrātais nolietojums uz 2016. gada 31. decembri ir 1 296 430 EUR, aprēķinātais nolietojums 4083 EUR, uzkrātais nolietojums uz 2017. gada 31. decembri ir 1 300 513 EUR, bet bilances vērtība uz 2017. gada 31. decembri ir 5426 EUR *(lietas 1. sējuma 105. lapa).*

Līdz ar to iepriekšminētais apelācijas sūdzības arguments ir pamatots, tomēr tas neietekmē pārējos tiesas secinājumus, pamatojoties uz kuriem prasība ir pilnībā apmierināma.

[14] Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus, izņemot norādi par preču zīmju vērtību, un, apmierinot prasību, taisījusi pamatotu spriedumu. Apelācijas instances tiesā taisāms analogs spriedums, apmierinot prasību, taču atšķirīgi izlemjot jautājumu par tiesas izdevumu piedziņu.

[15] Prasītāja, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu, ceļot prasību tiesā bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Tādējādi, apmierinot prasību pilnībā, tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos, kā to noteic Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 11.punktā noteiktajam prasības summa prasībās par darījuma izbeigšanu vai atzīšanu par spēkā neesošu ir apstrīdētā darījuma summa.

Tiesas kolēģija atzīst, ka šajā gadījumā, ņemot vērā, ka preču zīmes tika pārreģistrētas atbildētājam bez atlīdzības, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 4. punktu valsts nodevas apmērs par prasību ir 70 EUR, un arī par apelācijas sūdzību tas ir 70 EUR atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta ceturtajai daļai. Tādējādi kopsummā atbildētājam valsts ienākumos būtu jāsamaksā valsts nodeva 140 EUR.

Lietas materiālos redzams, ka atbildētājs šajā lietā ir samaksājis valsts nodevu 451,68 EUR *(lietas 3. sējums, 13. lapa)*, tātad pārmaksājis 311,68 EUR. Līdz ar to valsts nodevas piedziņai ar spriedumu nav pamata, bet pārmaksātā summa atmaksājama atbildētājam no valsts budžeta līdzekļiem, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 37. panta pirmās daļas 1. punktu.

Lietas uzziņas lapā par izdevumiem *(lietas 1. sējuma 1. lapa)* redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 15,36 EUR, kas piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par piespriesto naudas summu piedziņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

**nosprieda:**

noraidīt /pers. E/ lūgumu par tiesvedības izbeigšanu.

apmierināt maksātnespējīgās akciju sabiedrības "/Nosaukums/" prasību pret /pers. E/ par darījumu atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz preču zīmēm.

Atzīt nacionālo preču zīmju Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums A/"), Nr. /numurs/(vārdiskā "/Nosaukums B/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums C/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums D/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums E/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums F/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums G/"), Eiropas Savienības preču zīmju Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums H/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums I/"), starptautisko preču zīmju Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums J/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums K/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums L/") un Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums M/") atsavināšanu /pers. E/, personas kods /personas kods/, par spēkā neesošu ar preču zīmju atsavināšanas brīdi.

Atjaunot maksātnespējīgai akciju sabiedrībai "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, īpašuma tiesības uz nacionālajām preču zīmēm Nr./numurs/ (figurālā "/Nosaukums A/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums B/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums C/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums D/"), Nr. /numurs/(vārdiskā "/Nosaukums E/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums F/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums G/"), Eiropas Savienības preču zīmēm Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums H/"), Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums I/"), starptautiskajām preču zīmēm Nr. /numurs/ (vārdiskā "/Nosaukums J/"), Nr./numurs/(figurālā "/Nosaukums K/"), Nr. /numurs/ (figurālā "/Nosaukums L/") un Nr. /numurs/(figurālā "/Nosaukums M/").

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15,36 EUR. Samaksa veicama Tiesu administrācijas kontā Nr. LV51TREL2190458019000 Valsts kasē, maksājuma mērķī norādot civillietas numuru un ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kodu 21499.

Noteikt /pers.E/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Atmaksāt /pers. E/, personas kods /personas kods/, no valsts budžeta līdzekļiem pārmaksāto valsts nodevas daļu 311,68 EUR.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Senātā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un samaksājot drošības naudu 300 EUR, saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, saņēmēja banka: Valsts kase, konta Nr. LV83TREL8280010000000.

Tiesnese Dace Kantsone

Tiesnese Ilze Ošiņa

Tiesnesis Gvido Ungurs

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.*
*Dokumenta oriģināls glabājas Tiesu informācijas sistēmā.*